

Rozhodnutie č.: RL/23/2024
Správne konanie č.: 0025/SKO/2024

Bratislava, dňa 19. 6. 2024
Doložka právoplatnosti:

Rozhodnutie

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členiek senátu Mgr. Andrey Cox a Mgr. Kataríny Začkovej postupom podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 0025/SKO/2024, Rozhlas a televízia Slovenska

porušil

povinnosť ustanovenú v § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že za obdobie január až jún 2023 nezabezpečil multimodálny prístup k televíznej programovej službe Jednotka, Dvojka, RTVS 24 a RTVS Šport, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutým,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Podľa § 135 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“

* * *

Odôvodnenie

Podľa § 109 zákona č. 264/2022 Z. z. je Rada orgánom verejnej správy, ktorého poslaním je presadzovať verejný záujem v oblasti vysielania a do pôsobnosti ktorého patrí vykonávanie dohľadu nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a vykonávanie štátnej regulácie v oblasti vysielania. Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom, pričom na konanie podľa zákona č. 264/2022 Z. z. sa vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 zákona č. 71/1967 Zb.

Rada na svojom zasadnutí dňa 20. 12. 2023 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska (ďalej iba „účastník konania“ vo veci možného porušenia § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že za obdobie január až jún 2023 nezabezpečil multimodálny prístup k televíznej programovej službe, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutým.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 15. 1. 2024 na základe čoho sa začalo správne konanie č. 0025/SKO/2024. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb.

Dňa 5. 2. 2024 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania Rozhlas a televízia Slovenska k predmetu správneho konania č. 0025/SKO/2024.

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú štatistické údaje zaslané Rade listami evidovanými pod č. RPMS/2023/003011 doručený dňa 14. 4. 2023, č. RPMS/2023/004500 doručený dňa 17. 7. 2023 a č. RPMS/2023/006586 doručený dňa 13. 10. 2023.

Rada sa tak po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v správnom konaní č. 0025/SKO/2024 rozhodla dňa 19. 6. 2024.

* * *

Podľa § 110 ods. 2 písm. i) zákona č. 264/2002 Z. z. patrí do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy: *„spracúvať štatistiky o vysielaných programoch a programoch poskytovaných v rámci audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie na základe podkladov vysielateľov a poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.“*

Podľa § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.: *„V období od 1. januára 2023 do 31. decembra 2024 je verejnoprávny vysielateľ povinný zabezpečiť multimodálny prístup k televíznej programovej službe, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej 55% všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím.“*

Podľa § 239 ods. 6 zákona č. 264/2022 Z. z.: *„Na zabezpečenie multimodálneho prístupu k televíznej programovej službe podľa odsekov 1 až 5 sa primerane vzťahujú ustanovenia § 55 ods. 2 a 5 až 9 a § 56.“*

* * *

Podľa ustanovenia § 20 ods. 5 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je vysielateľ televíznej programovej služby povinný viesť osobitnú štatistiku o vysielanom programe televíznej programovej služby obsahujúcu vyhodnotenie podielov programov s multimodálnym prístupom, podielu európskych diel, podielu programov európskej nezávislej produkcie vrátane vyhodnotenia podielu nových diel, podielu audiovizuálnych diel.

Účastník konania je verejnoprávnym vysielateľom televíznych programových služieb Jednotka, Dvojka, RTVS 24, RTVS Šport a Trojka. Rada listom evidovaným pod č. RPMS/2023/006708 zo dňa 19. 10. 2023

požiadala RTVS o zaslanie osobitných štatistík o vysielanom programe televíznej služby a to za obdobie prvého, druhého a tretieho štvrťroku 2023, a to do 15 dní odo dňa doručenia tejto žiadosti. Tento list bol RTVS doručený dňa 19. 10. 2023.

Z osobitnej štatistiky, ktorú zaslal účastník konania Rade vyplýva, že zabezpečil aby bol multimodálny prístup k televíznej programovej službe v 1. štvrťroku sprevádzaný titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím v hodnote 49,98% ním vysielaných programových služieb, v 2. štvrťroku sprevádzaný titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím v hodnote 53,05% ním vysielaných programových služieb a v 3. štvrťroku sprevádzaný titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím v hodnote 57,82% ním vysielaných programových služieb.

Z vyššie uvedených dôvodov vzniklo podozrenie, že účastník konania v 1. a 2. štvrťroku nezabezpečil multimodálny prístup k televíznej programovej službe, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb, bolo najmenej 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, čím mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

Dňa 5. 2. 2024 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania, v ktorom vysielateľ uviedol, cit.: „Rozhlasu a televízií Slovenska (ďalej len „RTVS“ alebo „účastník konania“) bolo dňa 15.01.2024 doručené oznámenie o začatí správneho konania č. 0025/SKO/2024 vo veci možného porušenia § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „mediálny zákon“) v súvislosti s tým, že za obdobie január až jún 2023 účastník konania nezabezpečil multimodálny prístup k televíznej programovej službe a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím. K predmetu správneho konania si účastník konania dovoľuje uviesť nasledovné:

I. K možnému porušeniu § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona

Účastník konania dňa 14.07.2023 v rámci zaslania Programovej štatistiky za 2. kalendárny štvrťrok roku 2023 upovedomil správny orgán o technickej chybe pri úpravách v databázových systémoch RTVS, ktoré obsahujú štatistické údaje o programoch a ich vysielaní. Účastník konania identifikoval predmetnú chybu vo výkaze programov s titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím v priebehu 2. štvrťroka 2023. Uvedená chyba sa prejavila pri zavedení nového spôsobu titulkovania - automatickým prevodom reči do textu s predrečníkom. Tento nový spôsob titulkovania začal účastník konania používať v januári roku 2023 pri programoch vysielaných naživo. Do výkazu programov vysielaných s titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím boli vďaka chybe započítané aj reprízy takto titulkovaných programov, avšak v skutočnosti boli sprevádzané titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím iba niektoré z nich.

Samotný výkaz za kvartálne obdobie obsahuje cez 90 000 programových položiek (vrátane jinglov, reklám a injektáží) a cez 7000 hlavných programov, z ktorých je asi polovica sprevádzaná titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím. Vo výkaze sa automaticky vypočíta podiel programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, čo slúži aj na priebežnú kontrolu plnenia povinnosti zabezpečiť multimodálny prístup k televíznej programovej službe.

Účastník konania až do 2. štvrťroka 2023 v pláne výroby a vysielania titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím, vychádzal z nesprávnych výkazov a v dobrej viere predpokladal, že podiel programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím prekračuje podiel 55 %.

Bez ohľadu na uvedené, si účastník konania dovoľuje poukázať na logické a aplikačné nezrovnalosti, ktoré obsahuje aktuálna právna úprava vo vzťahu k povinnosti vysielateľa zabezpečiť multimodálny prístup vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb v zákonom stanovených

podieloch a to počas jednotlivých prechodných období podľa § 239 mediálneho zákona, a pre ktoré nie je možné dospieť k názoru o porušení povinnosti vysielateľa uvedenej v § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona.

Podľa § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona:

„V období od 1. januára 2023 do 31. decembra 2024 je verejnoprávny vysielateľ povinný zabezpečiť multimodálny prístup k televíznej programovej službe, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej

a) 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím,“

V prechodných ustanoveniach mediálneho zákona zákonodarca určuje individuálne percentuálne podiely pre programy s multimodálnym prístupom a to v rámci zákonodarcom stanovených prechodných období.

Pre obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2024 zákonodarca určil verejnoprávnemu vysielateľovi povinnosť zabezpečiť multimodálny prístup k televíznej programovej službe tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím.

Z logického výkladu predmetného ustanovenia teda vyplýva povinnosť verejnoprávného vysielateľa zabezpečiť, aby bol podiel vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím najmenej 55 % zo všetkých vysielaných programov na televíznych programových službách verejnoprávného vysielateľa a to v prechodnom období od 1. januára 2023 do 31. decembra 2024.

Z logického výkladu § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona, ktoré mal účastník konania podľa oznámenia o začatí správneho konania porušiť nevyplýva, že by sa uvedená povinnosť vzťahovala na obdobie kalendárnych štvrtkov, ale práve naopak, zákonodarca určuje vo vzťahu k povinnostiam verejnoprávného vysielateľa uvedených v § 239 mediálneho zákona konkrétne časovo vymedzené obdobia, za ktoré má verejnoprávny vysielateľ stanovené podiely naplniť. Z uvedeného teda vyplýva, že správny orgán by mal posudzovať splnenie, resp. nesplnenie vyššie uvedených povinností verejnoprávného vysielateľa stanovených v § 239 mediálneho zákona až po uplynutí príslušného prechodného obdobia.

Takýto právny názor pri tom potvrdzuje aj návrh zákona č. 24/2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „novela mediálneho zákona“), ktorý v bode 57. navrhuje doplniť § 242b, ktorý v ods. 2 stanovuje, že:

„Podiel programov podľa § 239 ods. 2 až 4 sa určí ako podiel vysielacieho času programov s multimodálnym prístupom vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávného vysielateľa z celkového vysielacieho času programov vysielaných vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávného vysielateľa za kalendárny štvrtok.“

Skutočnosť, že aktuálna právna úprava vo vzťahu k povinnosti vysielateľa zabezpečiť multimodálny prístup vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb počas jednotlivých prechodných období nie je jednoznačná a v praxi spôsobuje aplikačné problémy, potvrdzuje aj zákonodarca v osobitnej časti dôvodovej správy k navrhovanej novele mediálneho zákona, kde k bodu 57. uvádza:

„Z dôvodu aplikačných problémov sa navrhuje nahradiť niektoré prechodné ustanovenia zákona upravujúce zabezpečenie multimodálneho prístupu verejnoprávnym vysielateľom v období do 31. decembra 2026. Keďže zabezpečenie hlasového komentovania pre nevidiacich pri publicistických programoch, ktoré sú založené na diskusii hostí, nie je prakticky možné uplatňovať, navrhuje sa, aby bol

tento druh programov vyňatý z povinného 25 percentného podielu publicistických programov sprevádzaných hlasovým komentovaním, ktorý je verejnoprávny vysielateľ povinný v prechodnom období v rámci ustanoveného podielu programov s multimodálnym prístupom podľa § 239 ods. 2 až 4 zabezpečiť. Zároveň, sa navrhuje aby sa podiel programov podľa § 239 ods. 2 až 4 určil ako podiel vysielacieho času programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, podiel vysielacieho času programov tlmočených do slovenského posunkového jazyka alebo v slovenskom posunkovom jazyku alebo podiel vysielacieho času programov sprevádzaných hlasovým komentovaním pre nevidiacich vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávneho vysielateľa z celkového vysielacieho času programov vysielaných vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávneho vysielateľa za kalendárny štvrtrok. Na zabezpečenie multimodálneho prístupu k televíznej programovej službe verejnoprávneho vysielateľa počas prechodného obdobia sa primerane vzťahujú ustanovenia § 55 ods. 5 až 9 a § 56.“

Z uvedeného vyplýva, že to, že sa povinnosť vysielateľa zabezpečiť multimodálny prístup vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb v stanovených podieloch počas jednotlivých prechodných období vzťahuje k obdobiu jednotlivých kalendárnych štvrtrokov počas prechodných období a teda nie k celým ohraničeným prechodným obdobiam, vyplýva až z navrhovanej novely mediálneho zákona a teda nie zo súčasného znenia právnej úpravy.

Z uvedených skutočností sú zrejmé interpretačné, aplikačné aj logické nezrovnalosti právnej úpravy mediálneho zákona, pričom má účastník konania za to, že nejednoznačnosť právnej úpravy nemôže byť na príťaž vysielateľa. Takýto právny názor potvrdzujú aj pravidlá koncipované judikatúrou Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESD“), ktoré podľa názoru účastníka konania je možné analogicky použiť aj na predmetný prípad. ESD dospel k záveru, že ustanovenia, ktoré sú nejednoznačné je potrebné vykladať spôsobom, ktorý je pre vysielateľa menej obmedzujúci. Obdobne sa vykladá aj všeobecná zásada trestného práva „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech obvineného. Nakoľko správny orgán pristupuje aj k správne trestaniu, má rovnako povinnosť prihliadať aj na predmetnú zásadu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 476/2016-46 zo dňa 17.01.2018 (ďalej len „Nález ÚS“), v ktorom Ústavný súd SR v obdobnom prípade vyjadril právny názor, v zmysle ktorého pri nedostatočnej formulácii či absencii právnej normy, je jediným oprávneným subjektom na jej doplnenie (dotvorenie) Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný orgán a teda nie správny orgán v rámci vlastnej správnej úvahy.

Ústavný súd opakovane zdôraznil, že analógia v neprospech páchatela v trestnom práve hmotnom, a teda aj v správnom trestaní v neprospech páchatela správneho deliktu, je vylúčená. Zo znenia právnej normy teda musí jednoznačne vyplývať, komu je určená a aké konanie, resp. opomenutie konania spôsobuje jeho trestnú zodpovednosť (pozn. v tomto prípade deliktuálnu). Správne trestné právo nesmie byť aplikované extenzívnym spôsobom v neprospech porušovateľa povinnosti, najmä prostredníctvom analógie.

Ústavný súd SR teda vo svojom Náleze konštatoval porušenie práv vysielateľa zo strany Rady pre vysielanie a retransmisiu (pozn. v súčasnosti Rady pre mediálne služby), nakoľko správny orgán aplikoval analógiu v správnom konaní.

Z uvedeného vyplýva, že správny orgán by mal pri pochybnostiach a nejednoznačnej interpretácii predmetných ustanovení mediálneho zákona pristúpiť k takému výkladu, ktorý by bol pre vysielateľa priaznivejší.

Na základe vyššie uvedených skutočností má účastník konania za to, že nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti stanovenej v § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona vo vzťahu k 1. a 2. kalendárnemu štvrtroku 2023.

II. Záver

Na základe uvedených skutočností má účastník konania za to, že od nedošlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona vo vzťahu k 1. a 2. kalendárnemu štvrťroku 2023 a preto navrhuje, aby Rada pre mediálne služby správne konanie č. 0025/SKO/2024 vedené voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska vo veci možného porušenia § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zastavila, pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.“

V § 55 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. sa stanovuje povinnosť verejnoprávneho vysielateľa zabezpečiť multimodálny prístup k televíznej programovej službe, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb:

- a) boli všetky programy sprevádzané titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím alebo tlmočené do slovenského posunkového jazyka alebo v slovenskom posunkovom jazyku a
- b) bolo najmenej 50 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných hlasovým komentovaním pre nevidiacich.

Uvedené ciele sú dlhodobé, pričom zámerom zákonodarcu bolo dosiahnuť ich postupne, v dôsledku čoho v prechodných ustanoveniach zákona č. 264/2022 Z. z. špecifikoval v ustanovení § 239 jednotlivé etapy realizácie plnohodnotného multimodálneho prístupu v televíznom vysielaní verejnoprávneho vysielateľa.

Podľa § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.: „V období od 1. januára 2023 do 31. decembra 2024 je verejnoprávny vysielateľ povinný zabezpečiť multimodálny prístup k televíznej programovej službe, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej a) 55% všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím“.

Z doručenej osobitnej štatistiky Rada preverovala percentuálny výpočet vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím. Zo štatistických údajov zaslaných Rade vyplýva, že účastník konania zabezpečil, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo v 1. štvrťroku 49,98 % a v 2. štvrťroku 53,05 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím.

Zo štatistických údajov zaslaných Rade je preto zrejmé, že účastník konania v 1. a 2. štvrťroku nezabezpečil multimodálny prístup k televíznej programovej službe tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielaných televíznych programových služieb bolo najmenej 55 % všetkých vysielaných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, na základe čoho vzniklo dôvodné podozrenie z porušenia povinnosti stanovenej v § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z.

Účastník konania vo svojom vyjadrení uviedol: „Z logického výkladu § 239 ods. 2 písm. a) mediálneho zákona, ktoré mal účastník konania podľa oznámenia o začatí správneho konania porušiť nevyplýva, že by sa uvedená povinnosť vzťahovala na obdobie kalendárnych štvrťrokov, ale práve naopak, zákonodarca určuje vo vzťahu k povinnostiam verejnoprávneho vysielateľa uvedených v § 239 mediálneho zákona konkrétne časovo vymedzené obdobia, za ktoré má verejnoprávny vysielateľ stanovené podiely naplniť. Z uvedeného teda vyplýva, že správny orgán by mal posudzovať splnenie, resp. nesplnenie vyššie uvedených povinností verejnoprávneho vysielateľa stanovených v § 239 mediálneho zákona až po uplynutí príslušného prechodného obdobia.“

Rada s uvedeným tvrdením účastníka konania nesúhlasí so zreteľom na ustanovenie § 239 ods. 6 zákona č. 264/2022 Z. z., podľa ktorého „na zabezpečenie multimodálneho prístupu k televíznej programovej službe podľa odsekov 1 až 5 sa primerane vzťahujú ustanovenia § 55 ods. 2 a 5 až 9 a § 56“. Na účely uplatňovania predmetných prechodných ustanovení teda zákon odkazuje na jednoznačné znenie

ustanovenia § 55 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z., podľa ktorého „*podiel programov podľa odseku 1 písm. b) sa určí ako podiel vysielačieho času programov s multimodálnym prístupom vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávneho vysielača z celkového vysielačieho času programov vysielačných vo vysielaní všetkých televíznych programových služieb verejnoprávneho vysielača za kalendárny štvrtrok*“. Uvedené ustanovenie v spojení s § 20 ods. 5 písm. c) zákona č. 264/2022 Z. z. nepripúšťa iný výklad ako ten, že aj štatistiky týkajúce sa multimodálneho prístupu v stanovenom prechodnom období sa vyhotovujú štvrtročne.

Dôvod, pre ktorý sa v § 55 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. (t. j. všeobecnom ustanovení) odkazuje na podiel iba podľa § 55 ods. 1 písm. b) (čiže podiel programov sprevádzaných hlasovým komentovaním pre nevidiacich) je jednoducho ten, že len v tomto prípade je dlhodobým cieľom zákona 50 % podiel, kým v prípade multimodálneho prístupu pre nepočujúcich sa stanovuje dlhodobý cieľ zahrňajúci všetky programy, t. j. 100 % programov. Naopak, v rámci prechodných ustanovení sa stanovujú podiely pre obe kategórie multimodálneho prístupu, preto je logické, aby sa takéto podiely určovali obdobným spôsobom, aký sa všeobecne stanovuje vo vzťahu k hlasovému komentovaniu pre nevidiacich, pričom tento spôsob sa má použiť „primerane“.

Na základe vyššie uvedeného dospela Rada k názoru, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 239 ods. 2 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, že za obdobie január až jún 2023 nezabezpečil multimodálny prístup k televíznej programovej službe Jednotka, Dvojka, RTVS 24 a RTVS Šport, a to tak, aby vo vysielaní všetkých ním vysielačných televíznych programových služieb bolo najmenej 55 % všetkých vysielačných programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutým.

* * *

Zavinenie je teóriou trestného práva definované ako *vnútorný psychický vzťah páchatela k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného právnou normou*. Z povahy veci teda vyplýva, že otázku zavinenia možno skúmať len pokiaľ ide o fyzickú osobu, t. j. osobu s biologickou podstatou človeka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Zo zákona č. 264/2022 Z. z. nemožno vyvodiť ani tzv. relatívnu objektívnu zodpovednosť. V uvedenom prípade by zákonodarca vymenoval dôvody, kedy sa právnická osoba zbaví administratívnej zodpovednosti za správny delikt. Napríklad právnická osoba preukáže tú skutočnosť, že vynaložila všetko úsilie, ktoré bolo možné od nej spravodlivo požadovať, aby porušeniu právnej povinnosti zabránila. Pri posudzovaní danej veci sa teda uplatňuje tzv. absolútna objektívna zodpovednosť. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože subjektívna stránka (zavinenie) nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaného správneho deliktu.

Podľa ustanovenia § 140 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.“

Podľa ustanovenia § 140 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Regulátor môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia

a) ak bola porušená povinnosť uložená v § 20 ods. 4 písm. c), § 23, § 61, § 62 ods. 1 písm. b) a § 74,

b) v prípade vysielať alebo poskytovania audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie bez autorizácie alebo

c) v prípade prevádzkovania retransmisie alebo poskytovania platformy na zdieľanie videí bez registrácie.“

Podľa ustanovenia § 140 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Výšku pokuty regulátor určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti a s prihliadnutím na rozsah a dosah poskytovania obsahovej služby, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán.“

Z § 140 ods. 1 až 3 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že Rada pri opakovanom porušení povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 6 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tejto povinnosti, uloží pokutu. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Rozhodnutím Rady č. RL/23/2023 zo dňa 6. 7. 2023 bola účastníkovi konania uložená sankcia – *upozornenie na porušenie zákona* za spáchanie rovnakého správneho deliktu. Proti uvedenému rozhodnutiu podal účastník konania odvolanie. Podanie odvolania má odkladný účinok o. i. na právoplatnosť napádaného rozhodnutia. O predmetnom riadnom opravnom prostriedku nebolo ku dňu vydania tohto rozhodnutia právoplatne rozhodnuté. Porušenie povinnosti možno konštatovať až právoplatným rozhodnutím, že účastník konania spáchal správny delikt. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti nemožno na účastníka konania hľadiť ako osobu, ktorá sa dopustila rovnakého správneho deliktu, a teda nie je splnená podmienka predpokladaná zákonodarcom na uloženie pokuty v prejednávanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z. a § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na orgány, ktorý rozhodnutie vydal. Toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v štyroch rovnopisoch:

1x Slovenská televízia a rozhlas

1x Rada Slovenskej televízie a rozhlasu

2x Rada pre mediálne služby

PhDr. Marta Danielová
predsedníčka
Rady pre mediálne služby